

[Bjørn Westh]

de problemer, der tårner sig op for Danmark, og som regeringen åbenbart ikke vil gøre andet end noget kosmetisk ved.

Den økonomiske vækst skulle jo helst komme på grund af, at vi producerede flere varer, der kunne sælges i udlandet, eller at vi producerede varer, så vi ikke behøvede at købe så meget i udlandet. Derfor skulle man mene, at industripolitikken var det fundamentale for regeringen, hvis vi skulle løse vore økonomiske problemer. Det ser det imidlertid ikke ud til. Regeringen prøver hele tiden at nedtone industripolitikken.

Siden forhenværende industriminister Nils Wilhjelm gik af, har man konstant presset på for at nedtone industripolitikken og den økonomiske vækst. Forhenværende industriminister Nils Wilhjelm prøvede jo at lancere en dynamisk erhvervs politik, prøvede at sætte noget i gang for at løse Danmarks økonomiske problemer på en sund måde. Nu skal det hele sættes i stå under den nye industriministers ivrige lederskab.

Erhvervsfremmeloven er et udtryk for industripolitikken nedprioritering. Det står ligefrem i ministerens fremsættelse, at de rationaliseringer, der er lagt op til, er accentueret af de kraftigt reducerede bevillinger, der blev gennemført ved vedtagelsen af finansloven i 1989. Det er altså helt klart regeringens politik, at man skal nedprioritere og nedrationalisere det, der måske kunne løse vore problemer.

Selv Industrirådet, som man skulle tro var regeringens varme støtte, er bekymret over udviklingen. Industrirådet skriver den 25. april 1990 til Folketingets Erhvervsudvalg, at man meget må henstille, at der ikke sker yderligere nedskæringer i bevillingerne til industripolitikken, og at man finder det uacceptabelt, hvis det sker. Nedskæringerne ved juletid kaldte Industrirådet for en massakre.

Ikke desto mindre planlægger regeringen og industriministeren nedskæringer af bevillingerne på Industriministeriets budget i de kommende år. Det er stik imod rådgivningen fra Industrirådet, fra Håndværksrådet, fra Landbrugsrådet, alle de, der siger, at Danmarks økonomiske problemer skal løses ved vækst i produktionssektoren.

Nu er endelig politik jo ikke kun et spørgsmål om penge – selv om det selvfølgelig også spiller en stor rolle – men også et spørgsmål om

holdning. Det er også et spørgsmål om klimaet i Folketinget, når man skal hjælpe dansk erhvervsliv til at blomstre mere, end det gør i øjeblikket, og her må jeg sige, at jeg synes ikke, at industriministeren har formået at skabe et godt klima.

89 af Folketingets mandater ønskede nogle ganske beskedne ændringer til erhvervsfremmelovgivningen. Disse ændringer skulle helt klart være acceptable for de borgerlige. Kristeligt Folkeparti mente oven i købet en overgang at kunne støtte dem og skrev det endda i betænkningen. Alligevel er alle ændringsforslag blevet fejlet af bordet. Man ønskede det ikke, man havde jo flertal sammen med Fremskridtspartiet på erhvervsfremmelovgivningens område. Hvorfor så tale med de 89 andre mandater?

Men jeg tror, at hvis Danmark skal løse sine økonomiske problemer, må vi stå sammen og ikke skabe splittelse, lave konfrontation og polarisere det hele. Vi har kaldt de beskedne ændringsforslag en lakmusprøve, og jeg må sige, at den er faldet negativt ud. Industriministeren har ikke ønsket nogen egentlig dialog med store dele af Folketinget og store dele af erhvervslivet uden for dette hus i denne sag. Vi synes, det er meget ubehageligt og kedeligt.

Vi synes også, det er mærkeligt, at man har fjernet markedsudviklingsprogrammerne. Ideen med dem var, at man kunne hjælpe mindre virksomheder til at vinde fodfæste på markedet, og når virksomhederne havde fået foden indenfor, kunne man trække støtten tilbage. Vi mener, det er vigtigt at satses meget mere på start af nye virksomheder, end man har gjort. Man vil gerne bruge det som et middel, men det er ikke et mål for regeringen at starte nye virksomheder.

Det er ligeledes vigtigt at tage teknologisk udvikling og forskning op. Vi mener, det er vigtigt at udvikle et samarbejde mellem den offentlige og private sektor, så vi også kan udnytte den foreliggende viden til eksportmæssige indsatser for Danmark. Vi mener, det er vigtigt at fokusere på lokale og regionale aktiviteter for at give dem et skub fremad. Vi mener, det er vigtigt at se på turisme, prøve at få koordineret turistpolitikken, få gjort den til et mere integreret mål i hele erhvervs politikken.

Endelig mener vi, at det er meget vigtigt med en koordinering af de forskellige ministerier imellem. Det er jo efterhånden sådan, at der ikke fø-